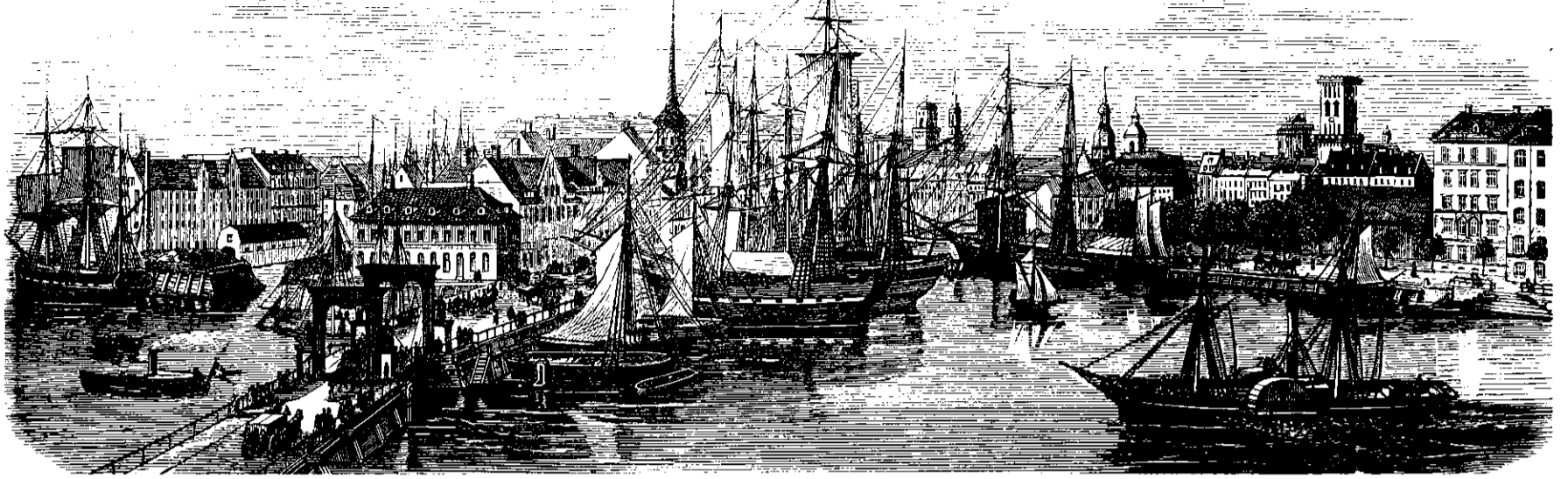

Illustreret Tidende.

Nr. 440.]

Udkommer hver Søndag.

— København den 1. Marts 1868. —

2 Kdr. Kvartalet.

[9de Bind.

Indhold.

Theophilus Hansen, af B-h. — Søstre. Efter det Engelse. — Hædersgave til Proprietair Nicolai Ahlmann. — Det kongelige Theater. — Hartmanns Musik til Balletten „Thrymskviden“. — Lucie Marie Ingemann, Digt af N. Munch. — Agens Politik. — Meddelelser af blandt andet Indhold. — Runealfabet, fundet i en islandsk Kæmstol, af Professor George Stephens.

Theophilus Hansen.

Arkitekturen har den Eiendommelighed fremfor de andre Konstarter, at den ganske særligt er istand til at føre Skjønheden ud i selve Livet. Konstneren faaer sin Idee, han iklæder den Bygningens Form, og der staaer da denne Bygning paa Alfarvei, midt i den daglige Hærdsel, og Mængden, som ideligt har den for sig, faaer ogsaa efterhaanden Blik for hvad den udtaler og Kjærlighed til hvad den indeslutter.

Man taler saa ofte i vore Dage om det Glædelige i, at Sandse for Musik synes at udvikles betydeligt gennem den almindelige Adgang, som den staaer sig til Folket, men det synes i alt Fald i Danmark at ligge temmelig fjernt at tænke paa, hvilke overordentlige konstneriske Dannelsesmidler Arkitekturen besidder, netop i Forhold til den store Mængde. Tænker man sig, at en Hærfaldt paa at sætte sig det Formaal, at ville udvikle Skjønhedsfanden hos sit Folk, vilde han neppe kunne finde noget virksomere Middel hertil, end ved en gennemført Bestyttelse af Arkitekturen.

Om vi da end ikke driste os til at paastaae, at man kan lære et Folks hele konstneriske Sands at kjende gennem dets Bygninger, der ligesom udprøge dets Eiendommelighed i denne Retning, maae vi dog nære den Anskuelse, at naar et Folk færdes midt i en almindelig arkitektonisk Smagløshed, saa er man berettiget til at bryde Staven over dets Konstfands. Et konstfæstende Folk taaler ikke smagløse Bygninger. Ligesom saaledes paa den ene Side det almindelige Savn af Trang til at give sine Bygninger Skjønhedens Præg, og den fuldstændige Mangel paa Sands herfor ere betegnende for et Folks hele Stilling til Konsten, saaledes maa det paa

den anden Side vistnok indrommes, at Kjærlighed til Arkitektur maaesee forudsætter den fineste, den mest uddannede Konstfands, forudsætter en Trang til en altomfattende og gennemført Skjønhed, der ofte er saameget vanskeligere at tilfredsstille, som den har at kæmpe med saa mange materielle Hindringer.

Vi skulle ikke indlade os paa at undersøge, hvorledes Dommen vilde falde ud, naar man vendte Blikket mod vort Fædrelands arkitektoniske Arbejder og gennem disse vilde drage en Slutning om hele Folkets konstneriske Tilstand. Vi skulle indskrænke os til at udtale vor Glæde over, at netop den seneste Tid synes at forkynde et Opvoing i Arkitekturen, og som et Beviis herfor kunne vi ikke alene fremhæve adskillige offentlige Arbejder, som f. Ex. Universitetsmuseet og Bibliotheket, men ogsaa flere Privatbygninger, ligesom Fru Heibergs interessante Bolig til Grev Frijs' pragtfulde Slot med dets imponerende Ydre og dets gennemførte rige indre

Decorationer. Vi skulle ikke paa dette Sted forøge de talrige Sul, som have reist sig fra Fortiden og Nutiden ligeoverfor Synet af stufede Forhaabninger, men idet vi befjende, at ogsaa vi mere end een Gang have sølt Lovl om Achitektrens Storhed i Danmark, skulle vi udtale vor Glæde over, at det danske Konstakademi, der har frembragt saamange dygtige Achitekter, blandt sine Elever ogsaa tæller en af Nutidens mest geniale Bygmestere: Theophilus Hansen.

Denne Konstner er født i København den 18de Juli 1813. Hans Broder er den bekendte Bygmester Statsraad Christian Hansen (f. 20de April 1803), der i en meget lang Aarsrække har opholdt sig i Udlandet, hvor han har vundet sine første Laurbær, indtil han i Aaret 1857 vendte tilbage til Danmark, og siden den Tid har han udfoldet en rig Virksomhed i sit Fædreland. Medens hans mest anerkjendte Arbejde herhjemme er det nye Universitetsmuseum, maae vi som hans bekendteste Værk i Udlandet fremhæve Universitetet i Athen,

hvis rene græske Stil almindeligt beundres. Broderen, Theophilus, har udført Observatoriet i Athen — Lydfærne (Dr. Pecht) vilde desuden ogsaa tillægge ham Universitetet — og Wienerbladet „Der Botschafter“ kan ikke finde nogen anden Mangel ved denne Bygning end den, at den ikke ligger i Wien. Svenskerne (Sklander) tillægge til Gjengjæld Christian Hansen Vaabenmuseet i Wien — det ene maa saaledes veie op mod det andet! — Theophilus Hansen har modtaget sin første Undervisning af denne sin ældre Broder og af Petsch, og efterat han i Aaret 1835 havde vundet den mindre Guldmedaille ved Københavns Konstakademi, tiltraadte han i 1838 som dets Stipendiat sin Rejse gennem Tydskland og Italien til Grækenland. Hans Attraa stod til Athen, hvor han levede i otte Aar, i hvilken Tid hans Land saaledes blev fortrolig med den antike Konst, at da Baron Georg Sina gav ham Leilighed til at benytte sit Talent, kunde han vise, at han ikke behøvede at copiere, men at han formaade selvstændigt at udtrykke Hellenismen. Den bekendte Achitekt Ludvig Förster udgav dengang sin „Bauzeitung“, hvoraf Hansen senere blev Medarbejder, og igjennem denne blev Förster bekendt

Theophilus Hansen.